

ممنونم عالی ب

● صغری ملکی

معاون آموزشی دبستان صبح دانا، شهرستان شهریار

● تصویرگر: مهشید صادقی

– نوشته‌های زیر زکات دانش بنده است. امیدوارم...

این جمله‌ای است که برخی از وب‌نوشت‌ها با آن پذیرای مخاطبان خود می‌شوند و چه حس صمیمانه‌ای در آدمی ایجاد می‌کند؛ وب‌نوشت‌هایی ساده که از طریق آن‌ها، معلمانی صبور تمامی اندوخته‌ها و تجربه‌های خود را بدون هیچ چشم‌داشتی با دیگران شریک می‌شوند. وب‌نوشت‌هایی که ساده‌اند اما پربار. تجربه‌های روزانه، طرح درس‌های روزانه، ماهانه و سالانه، نمونه آزمون‌های گوناگون، از مداد – کاغذی گرفته تا مهارتی و عملکردی، از پیک‌های آدینه گرفته تا متون معلم ساخته برای روان‌خوانی کلاس اول، انیمیشن‌ها و فیلم‌های کوتاه آموزشی و هزاران مطلب آموزنده و مورد نیاز دیگر. وب‌نوشت‌هایی که وقتی به تاریخ و ساعت نوشته شدن مطالب آن‌ها نگاه می‌کنی، می‌بینی کاملاً به‌روز هستند و اکثراً در ساعات پایانی شب نوشته شده‌اند. به‌راستی چه عشقی معلمی را وامی‌دارد با تمامی مشغله‌ها و کارهای ریز و درشتی که بی‌شک دارد، باز هم وقت خود را صرف یاری‌رساندن به همکارانش کند؟ آیا نویسندگان این وب‌نوشت‌ها می‌دانند وقتی همکاری در گوشه‌ای از این کشور سراسیمه در اینترنت مطلب مورد نیازش را می‌جوید و بعد به‌راستی آن را در وب‌نوشت آن‌ها می‌یابی، چه حسی از سپاسگزاری در او ایجاد می‌شود؟ احساسی که شاید فقط در یک جمله در قسمت «نظرات» تجلی کند: «بسیار ممنونم، مطلبتان عالی بود!» اما آیا این جمله واقعاً بیان‌کننده احساسات واقعی است؟ برای من نیست.

من با پیدا کردن مطلب مورد نیازم در وب‌نوشت‌های همکارانم، در نقطه‌نقطه این کشور، جاهایی که حتی تا به حال اسمشان را هم نشنیده‌ام، با تمام وجودم خوشحال می‌شوم و با تمام وجودم سپاسگزار. احساسی که نمی‌توان آن را در یک جمله «ممنونم عالی بود» گنجانده. احساسی که مرا بر آن داشت با نوشتن این مطلب از آن‌ها سپاسگزاری کنم.

امسال من معاون آموزشی مدرسه هستم و تقریباً هر روز با معلمان، تدریس روزهای بعد را طراحی می‌کنیم. سیاست کلی ما این است که تا جایی که امکان دارد، درس‌ها را عملی کنیم؛ تدریس ضرب و جمع در مغازه‌های اطراف؛ درست کردن کوه و رشته‌کوه با شن و ماسه‌های داخل کوچه؛ تدریس در کانون، مسجد و کتابخانه محل؛ و... اما خیلی وقت‌ها هم ما در دنیای مجازی به‌دنبال بالا بردن کیفیت تدریسمان هستیم؛ دنیایی عظیم و پروسعت. در این دنیای مجازی گاهی برخی افراد چقدر واقعی و حقیقی داشته‌هایشان را با دیگران سهیم شده‌اند!

چندی پیش با معلم پایه پنجم مدرسه برای تدریس درس اهرم‌ها به این توافق رسیدیم که بعد از تدریس عملی، ایشان و بچه‌هایشان سری به اینترنت بزنند و درباره این موضوع از مطالب اینترنتی هم استفاده کنند. جست‌وجو در دنیای مجازی آن‌ها را به وب‌نوشت خانم معلم کرمانی کشاند؛ وب‌نوشتی گرم به گرمای کویر و وسیع به وسعت آن خطه. چه قدر انیمیشن ساده‌ای که درباره اهرم‌ها در وب‌نوشتشان جا داده بودند، درس را برای دانش‌آموزان ما در این سوی کشور شیرین‌تر و کامل‌تر

کرد نه تنها من و معلم، که بچه‌ها را نیز به سپاس واداشت؛ به‌طوری که یکی از بچه‌ها پیشنهاد داد در قسمت نظرات از این خانم معلم تشکر کنیم!

معلم کلاس چهارم مدرسه که معمولاً تدریس‌هایش را به شکلی متنوع و جذاب طراحی می‌کند، از من پرسید به‌نظر شما درس «جهان پهلوان تختی» را چگونه تدریس کنم که برای بچه‌ها جذاب‌تر و تأثیرگذارتر باشد. گفتم اجازه بدهید ببینم می‌توانم برایتان فیلمی از اینترنت پیدا کنم. فیلمی پنج دقیقه‌ای با صحنه‌هایی مستند و بسیار تأثیرگذار از زندگی جهان پهلوان از «سایت تبیان» برایشان دانلود کردم. موقع پخش فیلم من نیز کنار بچه‌ها بودم. تأثیرگذاری فیلم به‌حدی بود که می‌شد در سکوت و تاریکی اتاق، درخشش برق غرور را در چشمانشان دید و فریادهای تحسین برانگیزشان را شنید. بی‌شک، سایت تبیان نیز در ایجاد این احساس شریک و سهیم است!

معلم کلاس اول ما مدت‌ها بود که به دنبال سی‌دی‌های شهرک الفبا می‌گشت. می‌خواست درسش را با صدا و ترانه‌های عمودفردوس درهم آمیزد. در «سایت راسخون» مجموعه کامل شهرک الفبا در فایل‌های چهار پنج دقیقه‌ای آماده دانلود است. شادی و دست‌زدن دانش‌آموزانم را هنگام دیدن این فیلم باید ممنون افرادی باشم که آن مجموعه را در این سایت در اختیار همگان گذاشته‌اند.

یادم می‌آید در دوران دانشجویی، زمانی که در مرکز تربیت معلم تحصیل می‌کردم، یکی از استادانمان همیشه می‌گفت: «کاش می‌شد اگر معلم سوم ابتدایی شدید،

دانش آموزانتان را با سفر خانواده هاشمی همراه کنید و کتاب تعلیمات اجتماعی سوم را در سفر به دانش آموزانتان بیاموزید و تمامی مسیری را که خانواده هاشمی از ابتدا تا انتها رفته اند، شما نیز با دانش آموزانتان ببینید.» بی شک استادمان می خواست ضرورت تدریس عملی را به ما یادآوری کند و می دانست که این برنامه در عمل اجرایی نیست اما اگر سفر واقعی مهیا نباشد، سفر مجازی که هست!

امسال کلاس سوم ما خانواده هاشمی را با فیلم هایی همراهی می کند که من از سایت ها و وب نوشت های معلمان دانلود کرده ام. فیلم آشنایی با شهر شیراز از سایتی فارسی، فیلم کوتاهی از کوچ عشایر از وب نوشت یک معلم بروجردی، و... دانش آموزان ما تعمیق یادگیری خود را بی شک مدیون وبگاه ها و وب نوشت هایی هستند که چنین فیلم های کوتاه و جالبی را در اختیار ما قرار داده اند.

چندی پیش می خواستم پوشه کار و آزمون عملکردی

را به همکارانم آموزش دهم. یک معلم اصفهانی حدود ۲۰ نمونه آزمون عملکردی را در وب نوشت خود قرار داده بود؛ آزمون هایی درست و تجربه شده. نمونه ها را از وب نوشت این خانم معلم دانلود کردم و در اختیار همکارانم گذاشتم تا با نمونه آزمون عملکردی آشنا شوند و بتوانند برای کلاس خود از این قبیل آزمون ها بسازند.

معلم پایه پنجم برای یکی از روان خوانی های درس «بخوانیم» به دنبال طرح نویی بود. این روان خوانی یکی از داستان های ماندگار هوشنگ مرادی کرمانی به نام «قصه های

مجید» بود. دوست داشتم با بچه های کلاس به یاد کودکی، یکی از قسمت های سریال «قصه های مجید» را ببینیم و سپس هوشنگ مرادی کرمانی را نیز به بچه ها معرفی کنم. اتفاقاً توانستم در سایتی لحظه جایزه گرفتن و مصاحبه با هوشنگ کرمانی و صحنه هایی از قصه های مجید را دانلود کنم. وقتی این فیلم را به بچه ها نشان دادم، یکی از آن ها گفت: «خانم، ما می خواهیم در آینده قصه نویس شویم.» ممکن است او واقعاً داستان نویس شود و یا نشود، اما همین که فیلم این تأثیر را در آن لحظه در او ایجاد کرد، اثر گذار بودن این فیلم و مؤثر بودن آن وبگاه را در آموزش نشان می دهد.

الان که دارم این مطالب را می نویسم، معلم پایه سوم مدرسه پیام فرستاده است که فردا می خواهد درس خزدگان را آموزش دهد و از من خواسته است فیلمی برایش پیدا کنم. سخنم را کوتاه کنم، چون باید به سراغ اینترنت و جستجو در آن بروم. به راستی کلمات یاریگر

بیان احساس من نسبت به تمامی سایت ها و وب نوشت هایی که در جهت آموزش فعالیت دارند، نیستند. نمی دانم چگونه و در قالب چه واژه هایی می توانم سپاس و تشکر خود را نسبت به آن ها ابراز دارم. تنها می توانم بگویم: بسیار بسیار ممنونم! نمی دانید وقتی فیلم یا مطلب مورد نیازم را در وبگاه یا وب نوشت شما پیدا می کنم، چه حسی دارم! وقتی از آن در کلاس استفاده می کنیم، دانش آموزان چه حسی دارند و وقتی الان این مطلب را می نویسم، چه حسی دارم. دستتان درد نکند و وب نوشت و وبگاهتان همیشه برقرار باشد.

تنها می توانم بگویم:
بسیار بسیار ممنونم!
نمی دانید وقتی فیلم
یا مطلب مورد نیازم را
در وبگاه یا وب نوشت
شما پیدا می کنم، چه
حسی دارم! وقتی از
آن در کلاس استفاده
می کنیم، دانش آموزان
چه حسی دارند